94. ԹԱՔԱՎԵՐ ԾՈՒԿՆԸ

Իլալ ա, չիլալ մին թաքավեր ա իլալ։ Էտ թաքավերը շատ ա կացալ, խրեգյ ա կացալ, հիվանդացալ ա։ Ճար չըն քիթալ, վեր սըղրցնին։ Թաքավերեն տղան քյեցալ ա ճարու։

Մին փալչի ասալ ա.— Էս հինչ ծովումը ծուկների թաքավեր կա, վեր էն օտե, կսըղանա։

Մին ծուկըն փըռնող քյինում ա ծուկներեն թաքավերեն փռնում թա պիրի, թաքավերեն տղան կյամ ա, շիհում, ասում.— Էտ հի՞նչ ըս տանում։

Էն ծուկնը փըռնողը ասում ա.— Ծուկներեն թաքավերը տանում ընք տանք քա հոր, հանցու օտե, սըղանա։

Թաքավերեն տղան ասում ա.— Էտ ծուկնը տարեք քցեցեքյ ուրան տեղը, վեր թաքավերը ծրղ յրա յա թաքավեր, էտ ծուկընն էլ ծովեն յրա յա թաքավեր։

Էտ ծուկնը փըռնողը տանում ա ծուկնը քցում ծովը, ճելլի քյինում թաքավերեն ասում.— Տղատ թողալ չի ծուկնը պիրիմ։

Թաքավերը տղեն յրա կզնվում ա, ասում.— Վեր իմ դուշմանս տու վրս, քյինի, էլ աշկրս քյրեզ տրեսնա վեչ։

Թաքավերեն տղան հղե յա ընգնում, քյինում։ Հղեցը մին պառավ կնեգյ ա շիհում։

Էտ կնեգյը հրցնում ա, ասում.— Հիշտե՞ղ ըս քյինում։

Թաքավերեն տղան ասում ա.— Հղես էրկան ա՞։

Պառավն ասում ա.— Ցրես էլ ըմ քյրեզ նհետ կյամ։

Թաքավերեն տղան ասում ա.— Ցրես՝ շահիլ, տու՝ պառավ. կարել չըմ քյրեղ նհետ կյամ։

Պառավն ասում ա.— Չէ՛, վեր չէ՛։

Վերչը նհետը քյնում ա։

Մին ծմակում էտ պառավն ասում ա.— Մին պայման կապինք, հինչ վեր ծեռք պիրինք, ըշխադինք, մաչան հալալ կես անինքյ։

Թաքավերեն տղան ասում ա.— Դե հի՞նչ ըմ ասում, իաի անինքյ։

Շատ ըն քյինում, խրեդյ ըն քյինում, մին քաղաքու վրն հըսնում։ Թաքավերեն տղան մին վաճառականու ախճիգյ ա տեսնում, ուրա՜նա՜ն քյինում։

Էտ պառավը տրան ետ ա պերում, ասում.— Էտ հի՞նչ ա պտահալ, հի՞նչ ա իլա՜լ։

Տղան ասում ա.— Դե, էն ախճիգյը օղիլ ըեդինքյ ինձ հետե։

Էտ պառավը քյինում ա վաճառականեն ասում։

Վաճառականն ասում ա.— Իմ փսոտենքյս մին քըշեր էլ չըն ապրում։

Թաքավերեն տղան ասում ա.— Օղում ա լհա՜ մին ժամ ինի՞։

Պիրում ըն լա՜վ հրսանեքյ անում։ Քշերը վեր էն ախճիգյն նան էն տղան քյինում ըն, թա՜ քոն ինին, էն պառավն էլ ա քյինում, նի մնում ընդրանց տեղը։ Թաքավերեն աղան շատ ա ղանչանք անում, վեր կնդակ էտ քիշերը քոն չինի ուրա՜նց նհետ, պառավը ըսկանում չի։ Նըհտնուն քոն ա ինում։

Տղան խռավում ա օշը տեն անում, ախճիգյն էլ խռավում ա օշը տեսն անում։ Վեր քունավ ըն ընցնում, էտ ըխճրկանը պիրա՜նան իրեք օխծ ա տուս կյամ, թա՜ թխե, էն տղեն ըսպանե։

Էտ պառավը փռնում ա, քցում միշոկեն մաչը, եր կենում, քյընում օրիշ տեղ քոն ինում։

Վեր լուսանում ա, վաճառականը մարթ ա ըղարկում, վեր քյինին փսեն մեյիդը տանին, թաղին։ Էտ մարթիքյը քյինում ըն տեսնում տղան սաղ, իրեսը լվանայիս։

Քյնում ըն վաճառականեն ասում։ Վաճառականը շատ ա զարմանում, քյինում ա տեսնում ղորթ ա։

Շատ ուրախանում ա, միչև էտ տղեն կյալը երեսունինը փեսա յա իլա՜լ էտ մարթին, ամեն մինը մին քշեր էլ չի կացալ, լոխճին կլխնեն կտրած, մին տան թուփ ըրած ա իլա՜լ։

Վաճառականը եր ա կենում շատ հարստոթուն տամ ըխճկանը, հղե տինում։

Վեր շատ քյնում ըն, էտ պառավն ասում ա. — Պայմանը, պայման ա, հինչ վեր կա, հալալ կես բիդի անինքյ։ Պիրում ըն իրեք ծի ուրան պեռնավը մին ընգյունի տինում, իրեքն էլ մին ընգյունի տինում, մին ծի ուրան պեռնավը մնում ա։ Էտ տղան տամ ա պռավեն։

Պառավը յոր չօնում, ասում ա.— Մաչան հալալ կես բեդի անինքյ։ Ասում ա, պրծնում մին ղամա տուս օնում ծին մաչան հալալ կես անում։

Թաքավերեն տղան ասում ա.— Դե պրծալ ընք, քյինինքյ։

Պառավն ասում ա.— Չէ, կնեգյտ էլ բեդմա մաչան կես անինքյ։

Էտ տղան շատ ա հա՜յ-հա՜յ անում, ասում.— Լոխ քյըեզ, մինակ կնեգյս ինձ։

Էն պառավն ասում ա.— Չէ՛։

Ըխճկանը կռներան կապում ա, ծառան կախ տամ, ղամեն տուս օնում թա կես օնե, ախճիգյը ծուվամ ա։ Վեր ծուվվամ, ա պիրանան մին օխծու ճոտ ա տուս կյամ։ Պառավը դաստի ըխճկանը ազադում ա։

Էտ պառավը թաքավերեն տղեն ասում ա։— Էլ ինձ պեն չի հաշաթ, տու ինձ մին լըվոթուն ըս ըրա՜լ, յըես էլ քյըեզ ըմ լըվոթուն ըրա՜լ։

Էտ տղան ասում ա.— Ցըես քյըեզ լըվոթուն չըմ ըրա՜լ։

Պառավն ասում ա. — Ցըես էն ծուկնըն ըմ, վեր ծովը քցիլ ըս տվալ, թողալ չըս ինձ ըսպանին, տան քա հոր, յըես էլ քյըեզ էն լըվոթունըն ըմ ըրալ, վեր էս ըխճկանը պիրանան տուս եկած օխծերը վեր երեսունըինը տղա յըն ըսպանալ, ըսեցալ ըն, թա էն քշերը քյըեզ էլ սպանի՜ն, յըես ըզադա՜լ ըմ։

Ասում ա, պրծնում, օխծերը տուս օնում, նշանց տամ։ Ցետավ սպանում ա էտ լոխ օխծերը, ինքյը աշկա կորչըմ։